

πώς τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχει εἰς τὸ Ἀγερσανὶ καὶ τὸ ἄλλο / σπίτιν ποὺ ἔχειν ἀπὸ τῆς
μακαρίτης τῆς ἀδελφῆς της ποὺ κάθεται τὴν σήμερον / ἡ Τζίτα τὰ ἀφήνει καὶ αὐτὰ
τοῦ ἀνωθεν ἀξιαδέλφου της τοῦ μαστρὸς Ἀντρέα μὲ / κοντετζιὸν νὰ εἶναι κρατημένος
ἀλλὰ δώσην τὸ ἀνωθεν χρέος καὶ τὶς πρόθεσες / καὶ νὰ κάμη καὶ τὴν δέξιδον τοῦ ἐντα-
ριασμοῦ της καὶ τὰ μνημόσυνά της κατὰ τὴν / τάξιν καὶ νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τῆς
ψυχῆς της ως ποτὲ ζεῖ σὰν καλὰ τοῦ ἀφήνει τὸ πρᾶμαν / της καὶ τὰ σπίτιαν της
καὶ ἀν ἵσως καὶ δὲν ἔχην νὰ τὰ πληρώσην ἀς πουλήσην ἀπὸ τὰ / ἵδια νὰ σατισφάρη
οὐλα τὰ ἀνωθεν πόχουν νὰ δοθοῦσιν καθὼς ἀνωθεν νου / μενάρομε. Ἀκόμη λέγειν
ἡ κερὰ Καλὴ πώς τὸν σπιτότοπον ὅπου εἶναι ἀπόξων ἀπὸ / τὸ σπίτιν τὸ ἵδιο ποὺ
ἀφήνει τοῦ ἀξιαδέλφου της ποὺ εἶναι ἀπὸ κατωθιὸ ἀπὸ τὸ πα / ραθύριν του τὸ ἀφήνει
καὶ αὐτὸν τοῦ ἵδιου μαστρὸς Ἀντρέα νὰ ἀνοίξῃ πόρτα ἀπὸ / μέσαν ἀπὸ τὸ ἵδιο σπί-
τιν ποὺ εἶναι ἡ μπακάδα νὰ τὸ κτίσην νὰ κάμη ἔνα μαγερ / γιουδάκιν νὰ ἔχην τὴν
κομοτιτά του. Τοῦτα ὅλα τὰ ἀφήνει ἀποσβιώσην ἀ / πὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον εἰ δὲ
καὶ δώση της ὁ Θεὸς τὴν ὑγειάν της θέλει τὰ διορθώσειν ἀν / κάμη ἄλλη ὄρδινία,
εἰ δὲ καὶ δὲ κάμη νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ως ἀνωθεν γράφο / με. "Ετι ρωτηθεὶς
παρὰ ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παρανγγείλει τί ἔτερον καὶ εἶπε μου / οὐχίν, εἰ μὴ
ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσταιν ἴσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχά / λαστην παρακαλώντας
καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τοις.—

/ —'Ιωάννης ιερεὺς ὁ Ξενικόπουλος μάρτυρας παρακαλετὸς ἀπὸ τὴν ἀνωθεν [[καὶ]]

/ —'Ιερόθεος ιερεὺς Διακονλέκας μάρτυρας παρακαλετὸς τὰ ἀνωθε.

/ —'Ισμαράγδος Ρουγγέρης μάρτυρας παρακαλετὸς—

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

334

Ναύλωση

φ. 185^v

/ Φ 189

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ιουνίου 6/ τὴν σή-
μερο[ν] / πέφτουν εἰσὲ συνίβασιν τὰ κάτωθεν μέρην ἥγου ὁ καρακύρης ὁ Γεώργης
Ἀνα / πλιώτης καὶ ὁ μισέρ Κωνσταντῆς Γοργογύρης ὅτιν νὰ φορτώσην ὁ καρα-
κύρης ὁ Γεώρ / γης τὸ καγίκιν ὅπον καραβοκυρεύει σμυρίγλι ἀπ' ἐδῶ ἀπὲ τὴ
Ναξία μὲ ἀσπρα / ἐδικά του καὶ μὲ τὶς δέξιδες ὅλες ἐδικές του ἥγου μὲ τὸ καγίκιν
καὶ μὲ τὶς συντρόφους / νὰ ξοδιάσουσιν νὰ κάμουν τὸ γομάριν τοις νὰ τὸ φορτώσουσι

νὰ τὸ πᾶσιν εἰς τὴν / Σμύρνην καὶ παγενάμενοιν εἰς τὴν Σμύρνη νὰ εἶναι κρατημένοι
νὰ τὸ ξεφορ / τώνουσιν εἰς τὴν σκάλα τοῦ σινιόρ Ἀρνάρην νὰ τὸ ζυγιάζουσιν καὶ
ὅσαν καντάρια / ἔβγην νὰ τὸν τὸς πληρώνην ὁ ἄνωθεν μισέρ Κωνσταντῆς ἀπὸ ἐφτὰ
καντάρια / στὸ ρεάλι καὶ νὰ πληρώνῃ ὁ μισέρ Κωνσταντῆς καὶ τὸ κουμέρκιν τῆς
Σμύρνης εἰδὲ εἰ / σὲ ἄλλες ὅξοδες νὰ μὴν ἔχην νὰ κάμη ὁ μισέρ Κωνσταντῆς μόνον
ξεφορτώ / νοντας τὸ κατκιν καὶ ζιάζοντάς το νὰ τὸς ἐδίνη εὐχαριστημένα τὰ τορνέ-
σι / α ὡς ἄνωθεν γράφομε ἀπὸ ἐφτὰ καντάρια στὸ ρεάλι ὑποσχόμενος ὁ εἰρημένος
μισέρ Κωνσταντῆς νὰ τὶς πληρώσην εὐχαριστημένα γωρίς κανέναν ἵντρι / γον ἀλλὰ
εἰρηνικὰ καὶ ἀσκανδάλιστα νὰ μὴν τὶς κάμην νὰ ἔχουσιν ὅξοδον καὶ / τὰ ἔξης βά-
νοντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ γειρός τος.—

/— παπᾶ Πέτρος Τουλάνης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε: —

/— Γιωάννης Λουρδᾶς μαρτυρῶ στὸ ἄνωθε — —

/— ὁ ἄνωθεν μισέρ Κωνσταντῆς ὁ Γοργογύρης στέργειν καὶ βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν
καὶ μὴ ἔχοντας γράμματα ἐπα / ρακάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον
καὶ ἔγραψα διὰ λόγουν του —

/— ὁ ἄνωθεν καρακύρη Γεώργης Ἀναπλιώτης στέργει καὶ βεβαιώνει τὰ ἄ / νωθε
καὶ μὴ ἔχει γράμματα ἐπαρακάλεσε ἐμένα τὸ Σιγάλα καὶ ἔγραψα διὰ / λόγουν
του —

/— Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

335

Συνυποσχετικό

φ. 186^r

/ 'Εβγαλμένο

Φ 190

/[+ Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 7/ ἐπει-
δὴ καὶ νὰ εύρισκου / [ται] κάποιες διαφορὲς ἀνάμεσαν τὰ ἀρχοντόπουλα τοῦ μα-
καρίτην ποτὲ μισέρ Λουκᾶ Ἀνα / πλιώτην ἀφέντην Φραντζεσκάκη καὶ ἀφέντη Νι-
κολάκην καὶ κυρίας Ἀντριάνας καὶ κυρίας / Μαργαρίτας καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν κον-
φάρουσιν ἀνάμεσόν τος εἰς τὲς αὐτὲς διαφορὲς / θελήσασιν καὶ τὰ τέσσεραν ἀδέλφια
μὲ μιὰ γνώμην καὶ ψήφουν καὶ βάζουν αἵρεται κρι / ται διὰ νὰ τὶς κρίνουν καὶ νὰ τοὺς
κουμαντάρους εἰς τὲς αὐτὲς διαφορὲς καθὼς θέλου δικαιολο / γηθοῦν ἐνπροσθέν τος
καὶ καθὼς θέλει ἀποδεῖξειν πᾶσα εἰς τος / μὲ γράμματα / καὶ μάρτυ / ρες / οἱ
ὅποιοι ἀλμπίτροιν / εἰσὶν ὁ μισέρ Σταυριανάκης Μιχαλίτζης βαλμένος ἀπὸ τὸν ἀφέντη